உ

கணபதிதுணை

அம்பலவாணக் கவிராயரவர்கள் பாடிய

சதுரகிரி

அறப்பளீசுரசதகம்.

இவை

திருத்தணிகை

ஆறுமுகதேசிகரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

ஆதிபுரி

இரத்தினவேலுமுதலியாரது

வாணீவிலாஸஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை;

1907.

நாராயணமுதலி வீதி 52 - வது நெம்பர் வீடு,

உ

சிவமயம்.

அறப்பளீசுரசதகம்.

காப்பு.

வெண்பா.

உம்பர்கோ னெம்பெருமா னாங்கறப்ப ளீசுரன்மேற்
பைம்பொருள்சே ருஞ்சதகம் பாடவே- அம்புவியோர்
ஆக்குந் துதிக்கையுளா னன்புடையர்க் கின்பருளிக்
காக்குந் துதிக்கையுளான் காப்பு.

உயிர் பிறப்பு.

கடலுலகில் வாழுமுயி ரெழுபிறப் பினுண்மிக்க
காட்சிபெறு நரசென்மமாய்க்
கருதப்பிறத்தலரி ததினுமுயிர் சாதியிற்
கற்புவழி வருதலரிது
வடிவமுட னவயவங் குறையாது பிழையாது
வருதலரிது தனினுமரிது
வந்தாலு மிதுபுண்ய மிதுபாவ மென்றெண்ணி
மாசில்வழி நிற்றலரிது
நெடியதன வானாத லரிததி னிரக்கமுள
நெஞ்சின னாதலரிது
நேசமுட னுன்பதத் தன்பனாய்வருதலிந்
நீணிலத் ததினுமரிதாம்
அடியவர்க் கமுதமே மோழைபூ பதிபெற்ற
வதிபனெம தருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. (க)

மனையாட்டிசிறப்பு.

கணவனுக் கினியளாய் மருதுபாஷி யாய்மிக்க
கமலைநிக ரூபவதியாய்க்
காப்சின மிலாளுமாய நோப்பழிவி லாததோர்
கால்வழியில் வந்தவளுமாய்
மணமிக்க ந ணமட மச்சம் பயிர்ப்பென்ன
வருமினிய மார்க்கவதியாய்
மாமிமா மற்கிதஞ் செய்பவளு மாய்வாசல்
வருவிருந் தோம்புபவளாய்
இணையின்மகிழ் நான்சொல்வழி நற்பவளு மாய்வந்தி
யென்பெயரி லாதவளுமா
யிரதியென வேலீலை புரிபவளு மாய்ப்பிறர்த
மில்வழி செலாத வளுமா
அணியிழை யொருத்தியுண் டாயினவள்கற்புடைய
ளாகுமெம தருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௨

நன்மக்கட்பேறு.

தன்குலம் விளங்கிடப் பெரியோர்கள் செய்துவரு
தருமங்கள் செய்துவரலுந்
தன்மமிகு தானங்கள் செயதலுங கனயோக
சாதகனெனப் படுதலும்
மங்குத லிலாததன் றந்தைதாய் குருமொழி
மாறாதுவழி பாடுசெயலும்
வழிவழி வருந்தமது தேவதா பத்திபுரி
மார்க்கமுந் தீர்க்காயுளும்
இங்கித குணங்களும் வித்தையும் புத்தியு
மீகையுஞ் சன்மார்க்கமு
மிவையெலா முடையவன் புதல்வனு மவனையே
யீன்றவன் புண்யவானும்

* வர்த்தி-மலடி.

அங்கச விரோதியே சோதியே நீதிசே
ராசனெம தருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௩

சகோதரரொருமை,

கூடப் பிறந்தவர்க் கெய்துதுயர் தமதுதுயர்
கொள்சுகந் தஞ்சுகமெனக்
கொண்டுதாந்தேடுபொரு ளவர்தேடுபொருளவர்கொள்
கோதில்புகழ் தம்புகழெனத்
தேடுகிற வவர்நிந்தை தந்நிந்தை தந்தவந்
தீதிலவர் தவமாமெனச்
சிவனென் றுடல்வே றிவர்க்கென்ன வைந்தலைச்
சீரரவமணிவாய் தொறும்
கூடுற்ற விரையெடுத் தோருட னிறைத்திடுங்
கொள்கைபோற் பிரிவின்றியே
கூடிவாழ் பவர்தம்மை சகோ தரரெனக்
கூறுவதுவே தருமமாம்
ஆடிச் சிவந்தசெந் தாமரைப் பாதனே
யண்ணலெம தருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௪

சற்குருவியல்பு.

வேதாந்த சித்தாந்த வழிதெரிந் தாசார
விவரவிஞ் ஞானபூர்ண
வித்யா விசேஷசற் குணசத்ய சம்பன்ன
வீரவைராக்ய முக்ய
சாதா ரணப்பிரிய யோகமார்க் காதிக்ய
சமாதினிஷ்டானு பவராய்ச்
சட்சமய நிலைமையும் பரமந்த்ர பரதந்த்ர
தருமமும் பரசமயமும்

* அங்கசன்-மன்மதன்.

நீதியி னுணர்ந்துதத் துவமார்க்க ராயப்பிரம
நிலைகண்டு பாசமிலராய்
நித்தியா னந்தசை தன்பரா யாசையற
நெறியுளோர் சற்குருவராம்
ஆதார மாயுயிர்க் குயிராகி யெவையுமா
மமலவெம தருமைமதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௫

நன்மாணாக்கரியல்பு.

வைதாலு மோர்கொடுமை செய்தாலு மோசீறி
மாறுதிகழ்ந் தாலுமோ
மனதுசற் றுகிலுங் கோணாது நாணாது
மாதாபிதா வெனக்குப்
பொய்யாம னிம்பன்று கனிவொடும் பணிவிடை
புரிந்துபொருளுடை வாவியும்
புனிதவுன் றெனத் தத்தஞ் செய்திரவுபகல்
போற்றிமலரடியில் வீழ்ந்து
மெய்யாக வேபரவி யுபதேச மதுபெற
விருப்புவோர் சற்சீடராம்
வினைவே ரறும்படி யவர்க்கருள் செய்திடுவதே
மிக்கதே சிகரதுகடன்
ஐபாபுரம்* பொடி படச்செய்த செம்மலே
யண்ணலெம தருமைமதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௬

பொருள்செயல்வகை.

புண்ணிய வசத்தினாற் செல்வமது வரவேண்டும்
பொருளை ரட்சிக்க வேண்டும்
புத்தியுட னதுவொன்று நூறாகவே செய்து
போதவும் வளர்க்கவேண்டும்

* புரம்-திரிபுரம்.

உண்ண வேண்டும் பின்பு நல்லவஸ்த்ராபர
முடலிற் றரிக்கவேண்டு
முற்றபெரி யோர்கவிஞர் தமராதுலர்க்* குதவி
யோங்குபுகழ் தேடவேண்டும்
மண்ணில்வெகு தருமங்கள் செயவேண்டு முயர்மோ
வழிதேட வேண்டுமன்றி
வறிதிற் புதைத்துவைத் தீயாத பேர்களே
மார்க்கமறியாக் குருடராம்
அண்ண லேகங்கா குலத்தலைவன் மோழைதரு
மழகனெம தருமைமதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே.

தீவழிவிலக்கு.

வஞ்சகர் தமைக்கூடி மருவொணா தன்பிலார்
வாசலிற் செல்லொணாது
வாதெவ ரிடத்திலும் புரியொணா தறிவிலா
மடையர்முன் னிற்கொணாது
கொஞ்ச மேனுந்தீது செய்யொணா தொருவர்மேற்
குற்றஞ்சொ லொண்ணாதயற்
கோதையர்க ளோடுபரி காசஞ்செ யொண்ணாது
கோளுரைகள் பேசொணாது
நஞ்சுதரு மரவொடும் பழகொணா திருள்வழி
நடந்துதனி யேகொணாது
நதிபெருக் காகினதி னீஞ்சல்செய் யொண்ணாது
நல்வழி மறக்கொணாது
அஞ்சாம லரசர்முன் பேசொணா திவையெலா
மறியுமெம தருமைமதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௮

* ஆதுலர்-தரித்திரர்.

ஒன்றற்கொன்றழகுசெய்வன.

வாழ்மனை தனக்கழகு குலமங்கை குலமங்கை
    வாழ்வினுக் கழகுசிறுவர்
வளர்சிறு வருக்கழகு கல்விகல் விக்கழகு
    மாநிலந் துதிசெய் குணமாம்
சூழ்குண மதற்கழகு பேரறிவு பேரறிவு
    தோன்றிடி லதற்கழகுதான்
றூயதவ மேன்மையுப காரம்விர தம்பொறுமை
    சொல்லரிய பெரியோர்களைத்
தாழ்தல் பணிவிடை பரிதல் சீலநேசங் கருணை
    சாற்றுமிவை யாமென்பர்காண்
சௌரி* மலரோனமர் முனிவர் முச்சுடரெலாஞ்
    சரணமெமை ரட்சியெனவே
ஆழ்கட லுதித்துவரு விடமுண்ட கண்டனே
    யண்ணலெம தருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
    ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௯

ஒன்றில்லாமையாற் பயன்படாதவை.

கோவிலில் லாதவூர் காசியில் லாமுகங்
    கொழுநனில்லாத மடவார்
குணமதில் லாவித்தை மணமதில் லாதமலர்
    குஞ்சர மிலாதசேனை
காவலில் லாதபயிர் பாலரில் லாதமனை
    கதிர்மதியி லாதவானம்
கவிஞரில் லாதசபை கதிர்மணிப் யிலாதபண்
    காவலரி லாததேசம்
ஈவதில் லாததன நியமமில் லாதசெப
    மிசைலவண மில்லாதவூ
ணிச்சையில் லாதபெண் போகநல மிவைதம்பி
    னேதுபல னுண்டுகண்டாய்

---

* சௌரி-விட்டுணு.

ஆவியனை யாட்கிடந் தந்தவா கற்பதரு
    வாகுமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
    ரறப்பளீ சுரதேவனே ௰

ஒன்றற்கொன்று தகாதசேர்க்கை.

பூததயை யில்லாத லோபிய ரிடத்திலே
    பொருளையரு ளிச்செய்தனை
புண்ணியஞ் செய்கின்ற சற்சன ரிடத்திலே
    பொல்லாத மிடி* வைத்தனை
நீதியகன் மூடர்க் கருந்ததி யெனத்தக்க
    நெறிமாத ரைத்தந்தனை
நிதானமுள வுத்தமர்க் கிங்கித மிலாதகொடு
    நீலியைச்சேர் வித்தனை
சாதியி லுயர்ந்தபே ரீனர்பின் னேசென்று
    தாழ்ந்துபர வச்செயதனை
தமிழருமை யறியாத புல்லர்மேற் கவிவாணர்
    தாம்படவே செய்தனை
ஆதரவிலாமலிப் படிசெய்த தென்சொலா
    யமலவெம தருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினிளை தருசதுர கிரிவள
    ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௧௧

குணக்கேடரியல்பு.

மாறுத கலைகற்று நிலைபெற்ற சபையிலே
    வாயிலா தவனொருபதர்
வான்பிடித் தெதிரிவரி னோடிப் பதுங்கிடு
    மனக்கோழை தானொருபதர்
வீறு வழக்குரைத் தனைவருஞ் சீசியென்
    றிகழநிற் பானொருபத
ரில்லாள் புறஞ்செலச் சம்மதித் தவளோ
    டிணங்கிவாழ் பவனொருபதர்

---

* மிடி-வருமை.

வேறொருவர் மெச்சாது தன்னையே தான்மெச்சி
வீண்பேசு வானொருபதர்
வேசையர்க ளாசைகொண் டுள்ளளவு மனையாளை
விட்டுவிடுவா னொருபதர்
ஆறாத துயரையும் மிடியையுந் தீர்த்தருள்செ
யமலவெம தருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவளா
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௧௨

செயத்தக்கவை.

வாலிபந் தனில்வித்தை கற்கவேண்டுங் கற்ற
வழியிலே நிற்கவேண்டும்
வலைகட றிரிந்துபொரு ளீட்டவேண்டுந் தேடி
வளரறஞ் செய்யவேண்டும்
சீலமுடை யோர்களைச் சேரவேண்டும்·பிரிதல்
செய்யா திருக்க வேண்டுஞ்
செந்தமிழ்ப் பாடல்பல கொள்ளவேண்டுங் கொண்டு
த்யாகங் கொடுக்கவேண்டும்
ஞாலமிசை பலதரும நாட்டவேண்டும் நாட்டி
நன்றாய் நடத்தவேண்டும்
நம்பனினை யடிபூசை பண்ணவேண்டும் பண்ணி
னாலுமிகு பத்திவேண்டும்
ஆலமமர் கண்டனே பூஷியணி முண்டனே*
யனகவெம தருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவளா
ரறப்பளீ சுரதேவனே, ௧௩

மேன்மேலுயர்ச்சி.

தன்மட்டி லீரவாது சீவனஞ் செய்பவன்
சாமர்த்தியமுள புருடனுஞ்
சந்ததம் பதின்மரைக் காப்பாற்று வோன்மிக்க
தரணிபுகழ் தருதேவனும்

முண்டம்-நெற்றி.

பொன்மட் டிலாமலீந் தொருநூறு பேரைப்
புரப்பவன் பொருவிலிந்த்ரன்
புவிமீதி லாயிரம்பேர் தமைக் காப்பாற்று
புண்யவானே பிரமனும்
நன்மை தருபதினா யிரம்பேர் தமைக்காத்து
ரட்சிப்பவன் செங்கண்மா
லானுமிவன் மேலதிக மாகவெகு பேர்க்குதவு
நரனேமகா தேவனும்
அன்மட்டு* வார்குழலி பாகனே யேகனே
யண்ணலெம தருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவளா
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௧௪

செயற்கருஞ்செயல்.

நீர்மே னடக்கலா மெட்டியுந் தின்னலா
நெருப்பைப்புனீர்போற் செய்யலாம்
நெடியபெரு வேங்கையைக் கட்டியே தழுவலா
நீளரவி னைப்பூணலாம்
பார்மீது மணலைச் சமைக்கலாஞ் சோறெனப்
பட்சமுடனே யுண்ணலாம்
பாணமொடு குண்டுவில கச்செய்யலா மரப்
பாவைபேசப் பண்ணலாம்
ஏர்மேவு காடியுங் கடையுற்று வெண்ணெயு
மெடுக்கலாம் யுத்திசற்று
மில்லாத மூடர்த மனத்தைத் திருப்பவே
யெவருக்கு முடியாதுகாண்
ஆர்மேவு கொன்றைபுனை வேணியா சுரர்பரவு
மமலனே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவளா
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௧௫

* அல்-இருள், மட்டு-தேன்.

உத்தமராவோர்.

செய்நன்றி மறவாத பேர்களு மொருவர்செய்
தீமையை மறந்தபேருந்
திரவியந் தரவரினு மொருவர்மனை யாட்டிமேற்
சித்தம்வை யாதபேரும்.
கைகண் டெடுத்தபொருள் கொண்டுபோய் பொருளா
கையிற்கொடுத்த பேருங் [ளர்
காசினியி லொருவர்செய் தருமங் கெடாதபடி
காத்தருள்செய் கின்றபேரும்
பொய்யொன்று நிதிகோடி வரினும் வழிக்கழிவு
புகலாத நிலைகொள்பேரும்
புவிமீது தலைபோகு மென்னினுங் கனவிலும்
பொய்மையுரையாத பேரும்
ஐயவிங் கிவரெலாஞ் சற்புருட ரென்றுலகி
லகமகிழ்வரருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. கசு

இதுவுமது.

அடைக்கல மெனத்தேடி வருவோர் தமைக்காக்கு
மவனே மகாபுருடனு
மஞ்சாம லெதுவரினு மெதுபோகினுஞ் சித்த
மசைவிலான மகாதீரனும்
தொடுத்தொன்று சொன்னசொற் றப்பாதுசெய்கின்ற
தோன்றலே மகாராஜனுந்
தூறிக் கலைக்கின்ற பேர்வார்த்தை கேளாத
துரையேமகா மேருவாம்
அடுக்கின்ற பேர்க்குவரு மிடர்தீர்த்தி ரட்சிக்கு
மவனேமகா த்யாகியா
மவரவர் தராதர மறிந்துமரி யாதைசெயு
மவனே மகாவுசிதனும்

அடர்க்கின்ற முத்தலைச் சூலனே லோலனே
யமலனே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. கஎ

ஒன்றிலொன்றில்லாமை.

காமிக்கு முறையில்லை வேசைக்கு நாணில்லை
கயவர்க்கு மேன்மையில்லை
கன்னமிடு கள்வருக் கிருளில்லை விபசார
கன்னியர்க் காணையில்லை
தாமெனு மயக்கருத் தோங்குபெரி யோர்க்குவரு
ஜாதிகுல மென்பதில்லை
தாக்ஷிணிய முடையபேர்க் கிகலில்லைஒக்குமொரு
சார்பிலார்க் கிடமதில்லை
பூமிக்கு ளீயாத லோபர்க்கு வளமான
புகழென்ப தொன்றுமில்லை
புலையர்க்கு நிசமில்லை கைப்பொரு ளிலாதவோர்
புருடருக் கொன்றுமில்லை
யாமினி* தனக்குநிகர் கந்தரத் திறைவனே
யன்புடைய வருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே, கஅ

யாக்கைநிலைமை முதலியவை.

காயமொரு புற்புதம வாழ்வுமலை சூழ்தருங்
காட்டிலாற்றின் பெருக்காம்
கருணைதரு புதல்வர்கிளை மனைமனை யிவையெலாங்
கானல்காட் டும்ப்ரவாகம்
தேயபுஜ பலவலுமை யிளமையழ கிவையெலாம்
வெயின்மஞ்ச ளுயிர்தானுமே

* யாமினி-இராத்திரி.

வெட்டவெளில் தனில்வைத்த தீபமென வேகருதி
வீண்பொழுது போக்காமலே
நேயமுட னேதெளிந் தன்போடுன் பாதத்தி
னினைவுவைத் திருபோதிலு
நீர்கொண்டு மலர்கொண்டு பரிவுகொண் டர்ச்சிக்க
நிமலனே யருள்புரிகுவாய்
ஆயுமறி வாளர்பணி பாதனே போதனே
யண்ணலெம தருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௧௯

திருமங்கையிருப்பிடம்.

நற்பரி முகத்திலே மன்னவ ரிடத்திலே
நாகரிகர் மாமனையிலே
நளினமலர் தன்னிலே கூவிளந் தருவிலே
நறைகொண்ட பைந்துளவிலே
கற்புடையர் வடிவிலே கடலிலே கொடியிலே
கல்யாண வாயிறனிலே
கடிநக ரிடத்திலே நற்செந்நெல் விளைவிலே
கதிர்பெறு விளக்கதனிலே
பொற்புடைய சங்கிலே மிக்கோர்கள் வாக்கிலே
பொய்யாத பேர்பாலிலே
பூந்தடந் தன்னிலே பாற்குடத் திடையிலே
போதகத்தின் சிரசிலே
அப்பெருங் கோதைமலர் மங்கைவா ழிடமென்ப
ரண்ணலெம தருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௨௦

மூதேவியிருப்பிடம்.

மிதமின்றி யன்னம் புசிப்போ ரிடத்திலும்
மிகுபாஷை யோரிடத்தும்
மெய்யொன் றிலாமலே பொய்பேசி யேதிரியு
மிக்கபாதக ரிடத்தும்
கதியொன் றுமிலர்போல மலினங்கொளும் பழைய
கந்தையணி வோரிடத்துங்
கடினா யெனச்சீறி யெவரையுஞ் சேர்க்காத
கன்னிவாழ் மனையகத்தும்
ததிசேர் கடத்திலுங் கர்த்தபத் திடையிலுஞ்
சார்ந்தவாட் டின்றிரளிலுஞ்
சாம்பிணை முகத்திலும் மிவையெலாங் கவலைபுரி
தௌவைவா ழிடமென்பர் காண்
அதிரூப மலைமங்கை நேசனே மோழைதரு
மழகனெம தருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௨௧

குணகுணமிரண்டினும் பயன்படாமை.

குணமற்ற பேய்முருங் கைத்தழை தழைத்தென்ன
குட்டநோய் கொண்டுமுன்னே
குரைக்கின்ற நாய்மடி சுரந்தென்ன சுரவாது
கொஞ்சமாய்ப் போகிலென்ன
மணமற்ற செம்முருக் கதுபூத் தலர்ந்தென்ன
மலராது போகிலென்ன
மதுரமில்லா வுவர்க் கடனீர் கறுத்தென்ன
மாவெண்மை யாகிலென்ன
உணவற்ற பேய்ச்சுரை படர்ந்தென்ன படரா
துலர்ந்துதான் போகிலென்ன

வுதவாது பேர்க்குவெகு வாழ்வுவந் தாலென்ன
வோங்குமிடி வரிலென்னகாண்
அணியுற்ற பைங்கொன்றை மாலிகா பரணனே
யாதியே யருமைமதவேள்
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே உஉ

குறைவுற்றுங் குணங்கெடாமை.

தறிப்பட்ட சந்தனக் கட்டைபழு தாயினுஞ்
சார்மணம் பழுதாகுமோ
தக்கபால் சுவறிடக் காய்ச்சினும் மதுகொண்டு
சாரமதுரங் குறையுமோ
நிறைபட்ட கதிர்மணி யழுக்கடைந் தாலுமதி
னீள்குண மழுங்கிவிடுமோ
நெருப்பிடை யுருக்கினு மடிக்கினுந் தங்கத்தி
னிறையுபாற் றுக்குறையுமோ
கறை*பட்ட பைம்புயன் மறைத்தாலு மதுகொண்டு
கதிர்மதி கனம்போகுமோ
கற்றபெரி யோர்மகிமை யற்பரறி கிலரேனுங்
காசினிதனிற் போகுமோ
அறிவுற்ற பேரைவிட் டகலாத மூர்த்தியே
யையனே யருமைமதவேள்
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. உங

இதற்குதவிசெய்வதிதுவெனல்.

வானவர் பிதிர்க்கண்முச் சுடர்மூவர் கோள்கட்கும்
வாழ்வுதரு முதவிபுவனம்
வளமிக்க புவனந் தனக்குமேன் மேலுதவி
வாழ்வுபெற் றிடுமன்னராம்

* கறை-இருள்.

தேனமர் நறுந்தொடையல் புனைமன்ன வர்க்குதவி
சேர்ந்தகுடி படைவர்க்கமாஞ்
சேர்குடி படைக்குதவி விளைபயிர் பயிர்க்குதவி
சீர்பெற வழங்குமனழையாம்
மேனிமிர் மழைக்குதவி மடமாதர் கற்பொன்று
வேந்தர்தந் நீதியொன்று
வேதிய ரொழுக்கமொன் றியமூன்று மேயென்று
மிக்கபெரியோ ருரைசெய்வார்
ஆன*மர் நெடுங்கொடி யுயர்த்தவெம் மிறைவனே
யதிபனே யருமைமதவேள்
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. உச

இதனைக்கண்டுமகிழ்வதிதுவெனல்

தந்தைதாய் மலர்முகங் கண்டுநின் றுளிப்பம
தவர்தந்த சந்ததியதாஞ்
சந்த்ரோ தயங்கண்டு பூரிப்ப துயர்வாவி
தங்குபைங் குமுதமலராம்
புங்கிமகிழ் வாயிரவி வருதல்கண் டகமகிழ்வ
பொங்குதா மரைமலர்களாம்
போதவும் புயல்கண்டு கண்களித் தேநடம்
புரிவது மயூரவினமாம்
சிந்தைமகிழ் வாயுதவு தாதா வினைக்கண்டு
சீர்°பெறுவ திரவலர்குழாம்
திகழ்நீதி மன்னரைக் கண்டுகளி கூர்வதிச்
செகமெலா மென்பர்கண்டாய்
அங்கியம் வானனைய செஞ்சடா டவியனே
யமலனே யருமைமதவேள்
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. உரு

* ஆன்-இடபம். ° ஆலிப்பது-களிப்பது.

அதுவதுவாகாமை.

உள்ளன்பி லாதபேர் தித்திக்க வேபேசி
யுறவாடு முறவுமுறவோ
உபசரித் தன்புடன் பரிமா றிடாதசோ
றுண்டவர்க் கன்னமாமோ
தள்ளா திருந்துகொண் டொருவர்போய்ப்பார்த்துவரு
தக்கபயிர் பயிராகுமோ
தளகர்த்த னொருவனில் லாமன்முன் சென்றிடுந்
தானையுந் தானையாமோ
விள்ளாத பேரகமில் லாதபெண் மேல்வரு
விருப்பமும் விருப்பமாமோ
வெகுகடன் பட்டபேர் செய்கின்ற சீவனமு
மிக்க சீவனமாகுமோ
அள்ளா* திருங்கருணை யாளனே தேவர்தொழு
மாதியே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௨௬

நற்குணங்களுக்கிடமாகாதவர்.

வெறிகொண்ட மற்கடம்⁰ பேய்கொண்டு கள்ளுண்டு
வெங்காஞ் சொறிப்புதரிலே
வீழ்ந்துதேள் கொட்டிடச் சன்மார்க்க மெள்ளளவு
மேவுமோ மேவாதுபோல்
குறைகின்ற புத்தியா யதிலற்ப சாதியாய்க்
கூடவே யிளமையுண்டாய்க்
கொஞ்சமா மதிகார முங்கிடைத் தான்மிக்க
குவலயந் தனிலவர்க்கு
நிறைகின்ற பத்தியுஞ் சீலமும் மேன்மையு
நிதானமும் பெரியோர்கண்மே

* அள்ளா-குறையாத. ⁰ மற்கடம்-குரங்கு.

னேசமும் மீகையும் மிவையெலாங் கனவிலு
நினைவிலும் வராதுகண்டாய்
அறைகின்ற சுருதியின் பொருளாகு வள்ளலே
மண்ணலே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௨௭

இதனாலின்னமுறையனாமெனல்.

தன்னான் முடிக்கவொண் ணாதகா ரியம்வந்து
தான்முடிப் போன்றமையனாந்
தன்றலைக் கிடர்வந்த போதுமீட் டுதவுவோன்
றாய்தந்தை யென்னலாகும்
ஒன்னார் செயுங்கொடுமை யான்மெலிவு வந்தபோ
துதவுவோ னிட்டதெய்வம்
யுத்திபுத்திகள் சொல்லி மேல்வருங் காரிய
முரைப்பவன் குருவென்னலாம்
எங்கானு வருநன்மை தீமைதன தென்னவே
யெண்ணிவரு வோன்பந்துவா
மிருதய மறிந்துதான் சொற்படி நடக்குமவ
னெவனெனினு மவனேசுதன்
அங்கார* மும்பணியு மெங்காளுமே புனையு
மண்ணலே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே.

அவரவரிடத்து நடக்குமுறை.

மாதா பிதாவினுக் குள்ளன புடன்கனிவு
மாறாத நல்லொழுக்கம்
மருவுகுரு வானவர்க் கினியவுப சாரமுள
வார்த்தைவழி பாட்டடக்கம்

* காரம்-கங்கை.

காதார் கருங்கண்மனை யாடனைக் கோசயன
  காலத்தி னயபாஷணங்
கற்றபெரி யோர்முதியர் வருமாது லர்க்*கெலாங்
  கருணைசே ரருள்விதானம்
நீதிபெறு மன்னவ ரிடத்ததிக பயவினைய
  நெறியுடைய போக்கிங்கிதம்
நேயமுள தமர்தமக் சுகமகிழ்வு டன்பரிவு
  நேரல ரிடத்தில்வயிரம்
ஆதிமனு நூல்சொலும் வழக்கமிது வாகுமெம
  தையனே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
  ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௨௯

குணத்தைவிட்டுக் குற்றத்தைக்கவர்தல்.

துட்டவிக டக்கவியை யாருமே மெச்சுவார்
சொல்லுநற் கவியைமெச்சார்
  துர்ச்சனர்க் ககமகிழ்ந் துபசரிப் பார்வருந்
  தூயரைத் தள்ளிவிடுவார்
இட்டமுள தெய்வந் தனக்கரு திடார்கறுப்
  பெண்ணிலோ பேய்ப்பணிகுவா
ரீன்றதாய் தந்தையைச் சற்றுமதி யார்வேசை
  யென்னிலோ காலில்வீழ்வார்
நட்டலா பங்களுக் குள்ளான பந்துவரி
  னன்றாகவே பேசிடார்
நாளுமொப் பாரியாய் வந்தபுத் துறவுக்கு
  நன்மைபல வேசெய்குவார்
அட்டதிசை சூழ்புவியி லோர்குகலி மகிமைகா
  ணத்தனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
  ரறப்பளீ சுரதேவனே ௩௦

குணங்காண்குறி.

கற்றோர்க ளென்பதைச் சீலமுடனே சொலுங்
  கனவாக்கி னூர்காணலாம்
கற்புளா ரென்பதைப் பார்க்கின்ற பார்வையொடு
  கானடையி னுங்காணலாம்
அற்றோர்க ளென்பதனை யொன்றிலும் வாரா
  வடக்கத்தி னலறியலா
மறமுளோ ரென்பதைப் பூததனை யென்னுகில
  யதுகண்டு தானறியலாம்
வித்தோங்கு பயிரைக் கிளைத்துவரு துடியினல்
  விளையுமென் றேயறியலாம்
அத்தா குணத்தினற் குலகலத் தெரியலா
  மண்ணமேல யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
  ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௩௧

கூடிற்பயன்படல்.

செத்தைபல கூடியொரு கயிறாயி னதுகொண்டு
  திண்கரியை யுங்கட்டலாந்
திகழ்ந்தபல துளிகூடி யாறாயின் வாவியொடு
  திரளேரி நிறைவிக்கலாம்
ஒத்தநுண் பஞ்சுபல சேர்ந்துநூ லாயிடி
  னுடுத்திடுங் கலையாக்கலா
வோங்கிவரு கோலுடன் சீலையுங் கூடினு
  லுபார்க்விதை யாக்கொள்ளலாம்
மற்றுமுயர் தண்டுலத் தோடுதவி டுமிகூடின்
  மல்குமுளை விளைவிக்கலாம்

மனமொத்த நேயமொடு கூடியொரு வர்க்கொருவர்
வாழின்வெகு வெற்றிபெறலாம்
அற்றகனி யைப்பொருத் தரிபிரமர் தேடரிய
வமலனே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௩௨

அத்தற்கு வெற்றியிடம்.

கலைவலா ருக்கதிக சயமதுரா வாயிலே
காமுகர்க் கதிகசயமோ
கைப்பொருளி லேவரு மருத்துவர்க்* கோசயங்
கைவிசே டந்தன்னிலே
நலமுடைய வேசையர்க் கழகிலே யரசர்க்கு
நாளும்ரண சூரத்திலே
நற்றவர்க் கதிகசய முலகுபுகழ் பொறையிலே
ஞானவே தியர்தமக்கோ
குலமகிமை தன்னிலே வைசியர் கோசயங்
கூறிய துலாக்கோலிலே
குற்றமில் லாதவே ளாளருக் கோசயங்
குறையாத கொழு௦முனையிலே
அலகில்குதி ரைக்குநடை வேகத்தி லதிகசெய
மாமென்ப ரருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௩௩

ஒன்றனில்லாமையாற்பாழ்படல்.

தாம்பூல தாரண மிலாவதே வருபூரண
சந்த்ரனிகர் முகசூனியஞ்
சற்சன ரிலாததே வெகுசனஞ் சேர்ந்துவாழ்
தரும்பெரிய நகர்சூனியம்

* மருத்துவர்-வைத்தியர். ௦ கொழு-காறு.

மேம்பா டிலாதமன் னவர்கள்வந் தாள்வதே
மிக்கதே சச்சூனியம்
மிக்கசற் புத்திர மிலாததே நலமான
வீறுசேர் க்ரகசூனியம்
சோம்பாத தலைவரில் லாததே வளமுடன்
சொல்லுயர் சபாசூனியந்
தொல்லுலகி லனைவர்க்கு மாநிதிய மில்லதே
சுத்தசூ னியமென்பர்காண்
ஆம்பல்வத னத்தனைக் குகனையீன் றருள்செய்த
வத்தனே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௩௪

மூடர் தாரதம்மியம்.

பெண்புத்தி கேட்கின்ற மூடருந் தந்தைதாய்
பிழைபுறஞ் சொலுமூடரும்
பெரியோர்கள் சபையிலே முகடே*றி வாதது
பிதற்றிடும் பெருமூடரும்
பண்புற்ற சுற்றஞ் சிரிக்கவே யிழிவான
பழிதொழில்செய் திடுமூடரும்
பற்றற்ற பேர்க்குமுன் பிணைநின்று பின்புபோய்ப்
பாதவித்திடு மூடரும்
கற்றறி விலாதமுழு மூடருக் கிவரெலாங்
கான்மூட ரனாமூடர்காண்
ஆண்௦ கற்ற நாவலர்க் காகவே தூதுபோ
மையனே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௩௫

* முகடு-முக்கியஇடம், ௦ அண்-மேண்மை.

இதற்கிது வேண்டுமெனல்.

தனக்குவெகு புத்தியுண் டாகினும் வேறொருவர்
தம்புத்தி கேட்கவேண்டுந்
தானதிக சூரனே யாகினுங் கூடவே
தளசேகரங்கள் வேண்டும்
கனக்கின்ற வித்துவா னாகினுந் தன்னினுங்
கற்றோரை நத்தவேண்டுங்
காசினியை யொருகுடையி லாண்டாலும் வாசலிற்
கருத்துள்ள மந்திரிவேண்டுந்
தொனிக்கின்ற சங்கீத சாமர்த்திய னாகிலுஞ்
சுதிகூட்ட வொருவன்வேண்டுஞ்
சுடர்விளக் காயினு நன்றாய் விளக்கிடத்
தூண்டுகோ லொன்றுவேண்டும்
அனற்கண்ண னேபடிக சங்கநிகர் வண்ணனே
யையனே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௬௬

வறுமையின்கொடுமை.

மேலான சாதியி லுதித்தாலு மதிலென்ன
வெகுவித்தை கற்றுமென்ன
மிக்கவதி ரூபமொடு சற்குண மிருந்தென்ன
மிகுமானி யாகிலென்ன
பாலான மொழியுடைய னாயென்ன வாசார
பரனா யிருந்துமென்ன
ச பார்மீது வீரமொடு ஞானவா னாயென்ன
பாக்கிய மிலாதபோது
வாலாய மாப்பெற்ற தாயுஞ் சலித்திடுவள்
வந்த சுற்றமுமிகழுமே

மரியாதை யில்லாம லனைவரும் பேசுவார்
மனைவியுந் தூறுசொல்வாள்
ஆலால முண்டகனி வாயனே நேயனே
யனகனே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௬௭

ஈனத்துவம்.

இரப்பவன் புவிமீதி லீனனவ னுக்கில்லை
யென்னுமவ னவனிலீன
னீகின்ற பேர்தம்மை யீயாம லேகலைத்
திடுமூட னவனிலீனன்
உரைகின்ற பேச்சிலே பலனுண் டெனக்காட்டி
யுதவிடா னவனிலீன
னுதவுவே வாக்குரைத் தில்லையென் றேசொலு
மூலுத்தனே வவனிலீனன்
பரக்கின்ற யாசகர்க் காசைவார்த் தைகள்சொலிப்
பலகா லலைந்துதிரியப்
பண்ணியே யில்லையென் றிடுகொடிய பாவியே
பாரிலெல் லோர்க்குமீனன்
அரக்கிதழக் குமுதவா யுமையநேச னேயெளிய
ரமுதனே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௬௮

மறைப்பனவும் வெளிப்படுத்துவனவும்.

சென்மித்த வருடமு முண்டான வத்ரமுந்
தீதில்கிர கச்சாரமுந்
தின்றுவரு பௌடதமு மேலான தேசிகன்
செப்பிய மகாமந்த்ரமும்

புன்மையவ மானமுந் தானமும் பைம்பொனணி
 பூணையுமட வார்கல்வியும்
புகழ்மேவு மானமும் மிவையொன்ப துந்தமது
 புந்திக்கு ளேவைப்பதே
வன்மமென் றுரைசெய்வ ரொன்னார்க ருத்தையுந்
 தன்பிணியை யும்பசியையும்
தான்செய்த பாவமும் மிவையெலாம் வேறொருவர்
 தஞ்செவியில் வைப்பதியல்பாம்
அன்மருவு கண்டனே மூன்றுலகு மீன்றவுமை
 யன்பனே யருமைமதவே
ஏனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௩௯

தேவர்கள் காலவளவை.

சதுரயுக மோரிரண் டாயிரம் பிற்படியிற்
 சதுமுகற் கொருதினமதாஞ்
சாற்றுமித் தினமொன்றி லேயிந்த்ர பட்டங்க
 டாமுமீ ரேழ்சென்றிடும்
மதிமலியு மித்தொகையி னயனுயு ளூறுபோய்
 மாண்டபோ தொருகற்பமாம்
மாறிவரு கற்பமொரு கோடிசென் றுநெடிய
 மாறெனக் கோர்தினமதாம்
துதிபரவு மித்தொகையி லொருகோடி நெடியமா
 றேன்றியே போய்மறைந்தா
ரேகையோர் பாகனே நீசகைத் தனிமுடி
 துளங்கிடுங் காலமென்பார்
அதிகமுள பலதேவர் தேவனே தேவர்கட்
 கரசனே யருமைமதவே
ஏனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௪௰

தூய்மையிடமும் தூய்மைசெய்வனவும்.

வாம்பரி தனக்கதிக புனிதமுக மதனிலே
 மறையவாக் குயர்புனிதமோ
மலரடியி லேபுனித மொளிகொள்கண் ணுடிக்கு
 மாசின்முற் புறமதனிலே
மேம்படும் பசுவினுக் குப்பிற் புறத்திலே
 மிக்கமட மாதருக்கோ
மேனியெல் லாம்புனித மாகுமா சௌசமொடு
 மேவுவனி தையர்தமக்குந்
தாம்பிரம தற்குமிகு வெள்ளிவெண் கலமயங்
 தக்கமீ யந்தமக்குந்
தரும்புனிதம் வருபெருக் கொடுபுளி சுணஞ்சாம்பல்
 சாருமண் டாதுசாணம்
ஆம்புனித மிவையென்பர் மாமேரு வில்லியே
 யமகனே யருமைமதவே
ஏனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௪௧

அடங்காதவற்றை யடக்குமுபாயம்.

கொடியபொலி யெருதையிரு மூக்கிலுங் கயிறென்று
 கோசததுவச விர்த்திகொள்வார்
குவலயந் தனின்மதக் களிறதனை யங்குசங்
 கொண்டுவச விர்த்திகொள்வார்
படியில்விட வரவைமந் திரதந் திரத்தினற்
 பற்றிவச விர்த்திகொள்வார்
பாய்பரியை நெடியகடி வாளமது கொடுநகை
 பழக்கிவச விர்த்திகொள்வார்
விடமுடைய துட்டரைச் சோர்பந் துகைக்கொண்டு
 வீசிவச விந்த்திகொள்வார்

மிக்கபெரி யோர்களுங் கோபத்தை யறிவால்
விலக்கிவச வர்த்திகொள்வார்
அடியவர் துதிக்கவரு செந்தா மரைப்பதத்
தையனே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. சஉ

ஒளியினுயர்வு.

செழுமணிக் கொளிபதன் மட்டிலே யதினுமோ
செப்பகச் சோதமெனவே
செப்பிடுங் கிருமிக்கு மிச்சமொளி யதனினுந்
தீபத்தி னொளியதிகமாம்
பழுதிலாத் தீவர்த்தி தீபத்தி னதிகமாம்
பகல்வர்த்தி யதிலதிகமாம்
பாரயத் தாப்பினொளி யதிலதிக மதிலுமோ
பனிமதிக் கொளியதிகமாம்
விழைவுதரு பரிதிக்கு மனுநீதி மன்னர்க்கும்
வீரவித ரணிகருக்கும
மிக்கவொளி திசைதொறும் போய்விளங் கிடுமென்ன
விரகுளோ ருரைசெய்குவார்
அழல்விழிகொ டெரிசெய்து மதனைவே டனைவென்ற
வண்ணலே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. சங

குணங்குற்ற மாதல்.

வான்மதியை நோக்கிடிற் சோரர்கா முகருக்கு
மாறுத வலவிடமதாம்
மகிழ்நன் றனைக்காணி லிதமிலா விபசரிய
மாதருக் கோவிடமதாம்

மேன்மைதரு நற்சுவை பதார்த்தமுஞ் சுரரோக
மிக்கபேர்க் கதிகவிடமாம்
வித்தியா திபர்தமைக் கண்டபோ ததிலோப
வீணர்க்கெலாம் விடமதாம்
ஈனமிகு புன்கவிவ லோர்க்கதிக சபைகாணி
லேலாத கொடியவிடமா
மேற்றமில் லாதபடு பாவிகட் கறமென்னி
லெந்நாளு மதிகவிடமாம்
ஆனதவ யோகியர்க ளிதயதா மரையுறையு
மண்ணலே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. சச

உயர்வற்றுத் தாழவும் சிறக்குமிடம்.

வெகுமான மாகிலும் மவமான மாகிலும்
மேன்மையோர் செய்யிலழகாம்
விரகமே யாகிலுஞ் சரசமே யாகிலும்
விழைமங்கை செய்யிலழகாம்
தருதாழ்வு வாழ்வுவெகு தருமங்க ளைச்செய்து
சாரிலோ பேரழகதாஞ்
சரீரத்தி லோருண மானமெது வாகிலுஞ்
சமர்செய்து வரிலழகதாங்
நகமேவு மதகரியி லேறினுந் தவறினு
நாளுமது வோரழகதாம்
நாய்மீதி லேறினும் வீழினுங் கண்டபேர்
நகைசெய்தழ கன்றென்பர்காண்
அகமாயு நற்றவர்க் கருள்புரியு மையனோ
யாதியே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே, சரு

நல்வினைசெய்தோர்.

சரணெனக் காத்தவன் மெய்யினால் வென்றவன்
 றானமிலை யாதுதவினேன்
றந்தைசொன்ம றாதவன் முன்னவற் கானவன்
 றாய்ப்பழி துடைத்தநெடியோன்
வருபிதுர்க் குதவினோன் றெய்வமே துணையென்று
 மைந்தன்மனை விலைவகைத்தோன்
மாறான தந்தையைத் தமையனைப் பிழைகண்டு
 மாய்த்துலகின் மகிமைபெற்றோன
கருதரிய சிபியரிச் சந்திரன் மாபெலி
 கணிச்சியோன் சுழுத்திரைசுதன்
கருடன் பகீரதனு டனசிறுத் தொண்டனெடு
 கானவன் பிரகலாதன்
அரியவல் விபீஷண னெனுமகா புருடரா
 மத்தனே யருமைமதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௪௫

தீவினைசெய்தோர்.

வாயிகழ்வு பேசிமிகு வாழ்விழந் தோன்சிவனை
 வைதுதன் றலைபோயினேன்
மற்றொருவர் தாரத்தி லிச்சைவைத் துடலெலா
 மாறாத வடுவாயினேன்
தாயத்தி னோர்க்குள்ள பங்கைக் கொடாமலே
 சம்பத்து திழந்துமாய்ந்தோன்
றக்கபெரி யோர்தமை வணங்கா மதத்தினா
 றந்திலடி வாயலைந்தேன்
மாயதனைச் சபையதனி னிந்தனைசெய் தொளிகொண
 மணிமுடி துணிந்துமாய்ந்தோன் [வ

வருநகுட னொடுதக்க னயிராவ தன்குருடன்
 மகன்வழுதி சிசுபாலனும்
ஆயுமறி வாளரொடு தேவர்பணி தாளனே
 னத்தனே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுரதேவனே ௪௬

நன்னகர்.

வாவிபல கூபமுட னாறுருகு சேர்வதாய்
 மலைகாத வழியிலுளதாய
வாழைகமு கொடுதெங்கு பயிராவ தாய்ச்செந்நெல்
 வயல்கள்வாய்க் கால்களுளதாய்
காவிகம லங்குவளை சேரேரி யுள்ளதாய்க்
 கனவர்த்த கர்கண்மறைவலோர்
காணரிய பலகுடிக ணிறைவுள்ள தாய்நல்ல
 காவல னிருக்கையுளதாய்த்
தேவரா லயமடல் பாடலணி மாளிகை
 சிரக்கவுள தாய்ச்சற்சனர்
சேருமிட மாகுமோ ரூர்கிடைத் ததிலதிக
 சீவனமு மேகிடைத்தால்
ஆவலொ டிருந்திடுவ தேசொர்க்க வாசமென்
 றறையலா மருமைமதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௪௭

தீநகர்.

ஈனசா திகள்குடி யிருப்பதாய் முள்வேலி
 யில்லில்லி னுக்குமுளதா
யிணைமுலை திறந்துதன் தலைவிரித் திடுமாத
 ரெங்குநட மாட்டமுளதாய்க்
கானமொரு பக்கமாய் மலையோர மாய்முறைக்
 காய்ச்சரப் பாதவிடமாய்க்

கள்ளர்பய மாய்நெடிய கயிறிட் டிறைக்கின்ற
கர்கேணி நீருண்பதாய்
மானமில் லாக்கொடிய துர்ச்சனர் தமக்கேற்ற
மணியமொன் றுண்டானதாய்
மாநிலத் தோர்தல மிருந்ததனில் வெகுவாழ்வு
வாழ்வதிலு மருநரகிலே
ஆனநெடு நாள்கிடந் தமிழ்தலே சுகமாகு
மண்ணலே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௪௯

முழுக்குநாள்.

வருமாதி வாரந் தலைக்கெண்ணெ யாகாது
வடிவமிகு மழகுபோகும்
வளர்திங்க ளுக்கதிக பொருள்சேரு மங்கார
வாரந்தனக் கிடர்வரும்
திருமேவு புதனுக்கு மிகுபுத்தி வந்திடுஞ்
செம்பொனுக் குயரறிவுபோம்
தேடிய பொருட்சேத மாம்வெள்ளி சனியெண்ணெ
செல்வமுண் டாயுளுண்டாம்
பரிகார முளதாதி வாரந் தனக்கலரி
பௌமனுக் கானசெழுமண்
பச்சறுகு பொன்னவ ற்காமெருத் தாளொளிப்
பார்க்கவற் காகுமெனவே
அரிதா வரிந்தபே ரெண்ணெய்சேர்த் தேமுழுக்
காதியே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௫௰

மருத்துவன்.

தன்வந்த்ரி கும்பமுனிதேரர் கொங் கணர்சித்தர்
தமதுவா கடமறிந்து

பேதப் பெருங்குளிகை கத்திவகை மாத்திரைப்
பிரயோக மோடுபஸ்பம்
பிழையாது மண்டூர செந்தூர லட்சணம்
பேர்பெறங் குணவாகடம்
சோதித்து மூலிகா விதங்கண் டுங்கண்டு
தூயதை லம்லேகியஞ்
சொல்பக்கு வங்கண்டு வருரோக நிண்ணயந்
தோற்றியே யமிர்தகரமாய்
ஆதிப் பெருங்கேள்வி யுடையனு யுயர்வேத
னுகுமெம தருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௫௧

உண்மையுணர்குறி.

சோதிடம் பொய்யாது மெய்யென்ப தறிவரிய
சூழ்கிரகணஞ் சாட்சியாஞ்
சொற்பெரிய வாகடம் நிசமென்கை பேதிதரு
தூயமாத் திரைசாட்சியாம்
ஆதியிற் செய்ததவ முண்டில்லை யென்பதற்
காளடிமை யேசாட்சியாம்
அரிதேவ தேவனென் பதையறிய முதநூ
லரிச்சுவடி யேசாட்சியாம்
நாதனே மாதேவ னென்பதற் கோருத்ர
நமகசம கஞ்சாட்சியாம்
நாயேனை ரட்சிப்ப துன்பார மடியன்
னுளமர்ச் சனைசெய்சரணத்
தாதிநா யகமிக்க வேதநா யகனை
வண்ணலே யருமைமதவே

எனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே ரு௨

பிறவிக்குண மாறாமை.

கலங்காத சித்தமுஞ் செல்வமுஞ் ஞானமுங்
கல்வியுங் கருணைவிளைவுங்
கருதரிய வடிவமும் போகமுந் தியாகமுங்
கனரூபமுள மங்கையும்
அலங்காத வீரமும் பொறுமையுந் தந்திரமு
மாண்மையு மமுதமொழியு
மானவிச் செயலெலாஞ் சனனவாசனையினு
லாகிவரு மன்றிநிலமேல்
நலஞ்சேரு மொருவரைப் பார்த்தது பெறக்கருதி
னண்ணுமோ ரஸ்தாளிதன்
னற்சுவை தனக்குவர வேம்புதவ மேநெடிது
நாள்செயினும் வாராதுகாண்
அலங்கார மாகமலர் கொன்றைமா லிகைசூடு
மாண்ணலே யருமைமதவே
எனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ருஙு

ஊழ்வலி.

கடலள வுரைத்திடுவ ரரிபிரம ருருவமுங்
காணும் படிக் குரைசெய்வார்
காசினியி னளவுபிர மாணமது சொல்லுவார்
காயத்தி னிலைமையறிவார்
விடலரிய சிவனிலை காட்டுவார் மூச்சையும்
விடாமற் றடுத்தடக்கி
மேன்மேலும் யோகசா தனைவிளைப் பாரெட்டி
விண்மீதி னுந்தாவுவார்
தொடலரிய பிரமநிலை காட்டுவா ரெண்வகைத்
தொகையான சித்தியறிவார்

சூழ்வினை வரும்பொழுது சிக்கியுழல் வாரது
துடைக்கவொரு நான்முகற்கும்
அடைவல வெனத்தெரிந் தளவில்பல நூல்சொல்லு
மண்ணலே யருமைமதவே
எனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ருச

ஒப்பயர் வில்லாமை.

வேதியர்க் கதிகமாஞ் சாதியுங் கனகமக
மேருவுக் கதிகமலையும்
வெண்டிரை கொழித்துவரு கங்கா நதிக்கதிக
மேதினியி லோடுநதியும்
சோதிதரு மாதவர்க் கதிகமாங் காந்தியுஞ்
சூழ்கனற் கதிகசுசியுந்
தூயதாய் தந்தைக்கு மேலான தெய்வமுஞ்
சுருதிக் குயர்ந்தகலையும்
ஆதிவட மொழிதனக் கதிகமா மொழியுநுக
ரன்னதா னந்தனிலுமோ
ரதிகதா னமுமில்லை யென்றுபல நூலெலா
மாராய்ந்த பேருரைசெய்வார்
ஆதவன் பிரமன்விண் ணவர்முனிவர் பரவவரு
மண்ணலே யருமைமதவே
எனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ருரு

வீண்செயல்.

வேட்டகஞ் சேர்வோரும் வீணரோ வீணரா
விரும்புவோ ரவரின்வீணர்
விருந்துகண் டில்லா டனக்கஞ்சி யோடிமறை
விரகிலோ ரவரின்வீணர்

நாட்டந் தருங்கல்வி யில்லோரும் வீணரே
நாடியவர் மேற்கவிசொல்வார்
நானிலந் தனில்வீண ரவரினும் வீணரே
நராளைச் சுமக்குமெளியோர்
தேட்டறிவி லாதபெரு வீணரே யவரினுஞ்
சேரொரு வரத்துமின்றிச்
செலவுசெய் வோரதிக வீணராம் வீணனுய்த்
திரியுமெளி யேனையாட்கொண்
டாட்டஞ் செயும்பதாம் பயமுடியின் மேல்வைத்த
வமலனே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ரு௬

உதவியின்றிக்கெடுவன.

மூப்பொருவ ரில்லாத குடிகுடி வாழ்க்கையும்
மூதரணி லாதநகரும்
மொழியும்வெகு நாயகஞ் சேரிடமும் வருமெதுகை
மோனையில் லாதகவியும்
காப்பமைவி லாததோர் நந்தவன மும்நல்ல
கரையில்லா திறையேரியுங்
கசடறக் கற்காத வித்தையும் முபதேச
காரண னிலாததெளிவும்
கோப்புள விநோதமுடை யோராகு புகழாத்
கோதையர்செய் சுத்தாட்டமுங்
குளிர்புன னிறைந்துவரு மாற்றோர மதினின்று
கோடியர்ந் தோங்குந்தருவும்
ஆப்பதில் லாததே ரிவையெலா மொன்றுகு
மையனே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ருஎ

இவையே போதுமெனல்.

பொய்யாத வாய்மையுஞ் சீலமுஞ் சார்ந்துளோர்
பூவலஞ் செயவேண்டுமோ
பொல்லாத கொலைகளவி லாதநன் னெறியுளோர்
புகழறஞ் செயவேண்டுமோ
நன்மனே சுத்தியுண் டானபேர் மேலுமொரு
நதிபடிந் திடவேண்டுமோ
மெய்யாகி னடியவரைப் பரவுமோ ருன்பதம்
விருப்பிவழி படவேண்டுமோ
வேதியர் தமைப்பூசை பண்ணுவோர் வானவரை
வேண்டியர்ச் சனிசெய்வரோ
ஐயாறு டன்கமலை சோணாச லந்தில்லை
யதிபனே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ருஅ

அரியராவோர்.

பதின்மரி லொருத்தர்சபை மெச்சிடப் பேசுவோர்
பாடுவோர் நூறதிலொருவர்
பார்மீதி லாயிரத் தொருவர்விதி தப்பாது
பாடிப்ர சங்கமிடுவோர்
இதனருமை யறிகுவோர் பதினு யிரத்தொருவ
ரிதையறிந் திதயமகிழ்வா
ரீகின்ற பேர்புவியி லேயருமை யாகவே
யிலட்சத்தி லேயொருவராம்
துதிபெருக வருமூன்று காலமு மதிந்தமெய்த்
துயர்கோ டியிலொருவராந்
தொல்லுலகு புகழ்காசி யேகாம் பரங்கமலை
சூழுமவி ரூசிபேசுர்

அதிமுள வெண்காடு செங்காடு காளத்தி
யத்தனே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௫௯

கற்பு மேம்பாடு.

தன்கணவ னுருவமாய்த் தற்புணர வந்தோன்
றனக்கிணங் காதநிறையா
டழற்கதி கிரமுாமலும் பொழுதுவிடி யாமலுஞ்
சாபவ கொடுத்தசெயலாள்
மன்னிவள ரழன்மூழ்கி யுலகறியா வேதனது
மகிழ்நனைச் சேர்ந்துபரரிவாள்
மைந்தனைச் சுடவந்த விறைவன் றடிந்தவடி
வாண்மாலை யானகனிவாள்
நன்னதி படிந்திடுவ தென்னவா ரழன்மூழ்கி
நாயகனை மேவுதயவா
ணிலம் புகழ்சாலி பேர்பெறு நளாயினி
நளினமலர் மேல்வைதேகி
அன்னமென வருசந்த்ர மதிதுரோ பதியென்ப
ராதியே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௬௦

கோடியுடுக்குநாள்.

கறைபடா தொளிசேரு மாதிவா ரந்தனிற்
கட்டலாம் புதியசீலை
கலைமதிக் காகாது பலகாலு மழையினிற்
கடிதுநனை வுற்றெழுதரும்
குறைபடா திடர்வரும் வீரியம் போமரிய
குருதிவா ரந்தகைக்குக்
கொஞ்சநா ளிற்கிழியும் வெற்றிபோம் புந்தியிற்

மறைபடா தழகுண்டு மேன்மேலு நல்லாடை
வருமினிய சுக்கிரற்கோர்
வாழ்வுண்டு திருவுண்டு பொல்லாத சனியற்கு
வாழ்வுபோ மரணமுண்டாம்
அறைகின்ற வேதாக மத்தின்வடி வாய்விளங்
கமலனே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௬௧

சகுனம்.

சொல்லரிய கருடன்வா னரமர்வ் மூஞ்சூறு
சூகரங் கீரிகலைமான்
தூயபார த்வாச மட்டையெலி புன்குகை
[illegible]பெறு கு மருவுமாந்தை
[illegible] னை புவிமேல்
வெல்லரிய [illegible]
விளங்குமிரு நாவுமிப்பி
மிகவுரைசெ யிவையெலாம் வலமிருந்திடமாகில்
வெற்றியுண் டதிகலமாம்
ஒல்லையின் வழிப்பயண மாகுமவர் தலைதாக்க
லொருதுடை யிருத்தல்பற்ற
லொருதும்ம லாணியிட லிருமல்போ கேலென்ன
வுபசுருதி சொல்லிவையெலாம்
அல்லலரு நல்லவல வென்பர்முதி யோர்பரவு
மமலனே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௬௨

இதுவுமது.

நரிமயில் பசுங்கிள்ளை கோழிகொக் கொடுகொக்கை
நாவிசிச் சிலிபோந்திதான்
நரையான் கடித்தவாய் செம்போத்துடன் மேதி
நாடரிய சுரபிமறையோர்

வரியுழுவை முயலிவை யனைத்தும்வல மாயிடின்
வழிப்பயண மாகைநன் று
மற்றுமிவை யன்றியே குதிரையனு மானித்தல்
வாய்ச்சொல்வா வாவென்றிடல்
தருவளை தொனித்திடுதல் கொம்புகிடு முடிமுரசு
தப்பட்டை. யொலிவல்வேட்டுத்
தனிமணி முழக்கெழுத லிவையெலா மூர்வழி
தனக்கே நன்மையென்பார்
அருணகிர ணோதயத் தருணபா னுவையனைய
வண்ணலே யருமைமதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௬௩

இதுவுமது.

தலைவிரித் தெதிர்வருத லொற்றைப் பிராமணன்
றவசிசன் னசிதட்டான்
றனமிலா வெறுமார்பி மூக்கறையல் விறகுதலை
தட்டைமுடி மொட்டைத்தலை
கலன்வழி மடந்தையர் குசக்கலஞ் செக்கான்
கதித்ததில தைலமிவைகள்
காணவெதிர் வரவொணு நீர்க்குட மெருக்கூடை
கனிபுலா லுபயமறையோர்
நலமிகு சுடக்கலை கிழங்குரு தகமங்கை
நாளும்வண் ணனைமூக்கும்
நசைபெருகு பாற்கலச மணிவளையன் மலரிவைக
ளடியெதிர் வரநன்மையாம்
அலைகொண்ட கங்கைபுனை வேணியாய்ப் பரசணியு
மண்ணலே யருமைமதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௬௪

உணவில்விலக்கு.

கைவிலைக் குக்கொளும் பாலசப் பால்வருங்
காராக் கறந்தவெண்பால்
காளான் முருங்கைசுரை கொம்மடி பழஞ்சோறு
காந்திக் கரிந்தசோறு
செவ்வையில் சிறுகீரை பீர்க்கத்தி வெள்ளுப்பு
தென்னைவெல் லமலர்வகுந்
சீரிலா வெள்ளுள்ளி மீருள்ளி யிங்குவொடு
சிறப்பில்வெண் கத்தரிக்காய்
எவ்வமில் சிவன்கோயி னிர்யாலி யங்கிரண
மிலகுசுட ரில்லாதவூ
ணிவையெலாஞ் சீலமுடை யோர்களுக் காகா
வெனப்பழைய நூலுரைசெயும்
ஐவகைப் புலன்வென்ற முனிவர்விண் ணவர்போற்று
மமலனே யருமைமதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௬௫

நற்பொருளிற் குற்றம்.

பேரான கங்கா நதிக்குமதன் மேல்வரும்
பேனமே தோஷமாகும்
பெருகிவளர் வெண்மதிக் குள்ளுட் களங்கமே
பெரிதான தோஷமாகும்
சீராந் தபோதனர்க் கொருவர்மேல் வருகின்ற
சீற்றமே தோஷமாகுந்
தீதின்முடி மன்னவர் விசாரித் திடாதொன்று
செய்வதவர் மேற்றோஷமாம்
தாராள மாய்மிகத் தந்துளோர் தாராமை
தானிரப் போர்தோஷமாஞ்
சாரமுள நற்கருப் பஞ்சாறு கைப்பதவர்
காலஞ்செய் தோஷமாகும்

ஆராயு மொருநாள் மறைக்குமெட் டாதொளிரு
மண்ணலே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௬௬

மணகோல்வதற்கு மாதம்.

சித்திரைத் திங்கடனின் மணகோல மணபுகச்
செல்வமுண் டகினுநலமே
சேரும்வை காசிக்கு மேனு ளரன்புரந்
தீயிட்ட தானியாகா
வெற்றிகொ ளிராகவன் றேவிசிறை சேர்கடகம்
வீறல்ல வாவணிசுகம்
மேவிடுங் கன்னியிர ணியன்மாண்ட தாகாது
மேன்மையுண் டைப்பசிக்கே
உத்தமங் கார்த்திகைக் காகாது மார்கழியி
லோங்குபா ரதம்வந்தநா
ளுயர்வுண்டு மகரத்தின் மாசிமா தத்தில்விட
மும்பர்கோ னுண்டதாகா
தத்தநீ மாரனை யெரித்தபங் குனிதானு
மாகுமோ வருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௬௭

விருந்துவாரம்.

செங்கதிர்க் குறவுபோம் பகைவரு விருந்தொருவர்
செய்யொணு துண்ணொணது
திங்களுக் குறவுண்டு நன்மையாம் பகைவருஞ்
செவ்வாய் விருந்தருந்தார்
பொங்குபுத னண்மையுண் டுறவாம் விருந்துணப்
பொன்னவற் கதிகபகையாம்
புகரவற் காகிலோ நெடுநாள் விரோதமாய்
போனவுற வுந்திரும்பும்

மங்குலிகர் சனிவார நல்லதா மிதனினு
மனமொத் திருந்தவிடமே
வாலாய மாய்ப்போய் விருந்துண விருந்துதவ
வாய்த்தாநா ளென்றறியலாம்
அங்கைகயில் விளங்கிவளர் துங்கமழு வாளனே
யண்ணலே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௬௮

பூப்புவாரம்,

அருக்கனுக் கதிரோகி யாவணற் சோமனுக்
கானகற் புடையளாவா
ளங்கார கற்குவெகு துக்கியா வாள்புந்தி
யளவில்லைபங் குழவிபெறுவாள்
திருத்தகு வியாழத்தின் மிக்கசம் பத்தினொடு
சிறுவரைப் பெற்றெடுப்பாள்
சீருடைய பாக்கவற் கதிபோக வதியுமாந்
திருவுமுண் டாயிருப்பாள்
கருத்தழிந் தெழில்குன்றி வருமைகொண் டலைகுவாள்
காரிவா ரத்திலாகில்
களபமுலை மடமாதர் புட்பவதி யாம்வார
காலபல னென்றுரைசெய்வார்
அருந்தியுட னெளியேனை யாட்கொண்ட சோதியே
யண்ணலே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௬௯

பூப்பிலக்கனம்.

வறுமதைப் பாதுவரு மேடத்தி லிடபத்தின்
மாறாது விபசாரியாம்
வாழ்வுகண்டு போகமுண் டாகுமிது னங்கடகம்
வலிதினிற் பிறனையணைவாள்

சிறுமைசெயு மிடிசோவண் மிருகேந்தி ரற்கெனிற்
சீர்பெறுமவள் கன்னியென்னில்
செட்டுடைய துலையெனிற் பிணியான் மெலிந்திடுவ
டேளினுக் குத்தனுசெனில்
நெறிசிதைவள் பூருவத் தபரநெறி யுடையளா
நீண்மகர மான்மிலளா
நிறைபோக வதிகும்ப மெனின்மீன மென்னிலோ
நெடியபே ரறிவுடையளாம்
அறிவாளர் மடமாதர் தமையறியி ராசிபல
னதுவென்ப ரருமைமதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௭௦

தீவுங்கடலும்.

நாவலந் தீவினைச் சூழ்கருங் கடலளவு
லட்சம்யோ சனையிதனையே
நாடொறுஞ் சூழ்வதில் வந்தீ வதைச்சூழ்த
னற்கழைச் சாற்றிடன்கடல்
மேவுமது சூழ்வது குசத்தீ வதைச்சூழ்தன்
மிகுமதுக் கடலதனையே
விழைவொடுஞ் சூழ்தலகிர வுஞ்சதீவம்மிதனின
மேற்சூழ்த னெய்க்கடலதாம்
பூவிலிது சூழ்தல்சா கத்தீவ மிங்கிதைப்
போர்ப்பது திருப்பாற்கடல்
போதவது சூழ்தல்சான் மலிதீவ மாந்தயிர்ப்
புணரியப் பாலுமப்பால்
ஆவலுறு புட்கரத் தீவா மிதைச்சூழ்வ
தரும்புனற் றருமைமதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே ௭௧

மேலானபொருள்

சுழிசுத்த மாயிருந் ததிலும் படைக்கான
துரகமோர் மாணிக்கமாஞ்
சூழ்புவிக் கரசனு யதிலேவி வேகமுள
துரையுமோர் மாணிக்கமாம்
பழுதற்ற வதிரூப வதியுமாய்க் கற்புடைய
பாவையோர் மாணிக்கமாம்
பலகலைகள் கற்றறி வடக்கமுள பாவலன்
பார்க்கிலோர் மாணிக்கமாம்
ஒழிவற்ற செல்வனு யதிலேதி யாகியா
முசிதனோர் மாணிக்கமாம்
முத்தம குலத்துதித் ததிலுமோ மெய்ஞ்ஞான
முடையனோர் மாணிக்கமாம்
அழிவற்ற வேதாக மத்தின்வடி வாய்விளங்
கமலனே யருமைமதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௭௨

உண்டியிலையுமுறையும்.

வாழையிலை புன்னைபுர சுடனற் குருக்கத்தி
மாப்பலாத் தெக்குபன்னீர்
மாசிலமு துண்ணலா முண்ணாத வோவரசு
வடசஞ் செழும்பாடலம்
தாழையிலை யத்தியா லேரண்ட பத்திரஞ்
சகதேவ முண்முருக்குச்
சாருமிவை யன்றிவெண் பாலெருக் கிச்சிலை
தனிலுமுண் டிடவொணாதால்
தாழ்விலாச் சிற்றுண்டி நீரடிக் கடிபருகல்
சாதங்கள் பலவருந்தல்
சற்றுண்டன் மெத்தவு ணித்தனையு மெய்ப்பிணி
தனக்கிட மென்பருகிடார்

ஆழிபுடை சூழுலகில் வேளாளர் குலதிலக
ஞானமெம தருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௭௩

கவிஞர்வறுமை.

எழுதப் படிக்கவகை தெரியாத மூடனை
வீணையிலாச் சேடனென்று
மீவதில் லாதகன லோபியைச் சபையதனி
லிணையிலாக் கர்ணனென்றும்
அழகற்ற வெகுகோர ரூபத்தை யுடையோனை
யதிவடிவ மாரனென்று
மாயுத மெடுக்கவுந் தெரியாத பேடிதனை
யாண்மைமிகு விஜயனென்றும்
வாழுவதும் பொய்சொல்லி யலைகின்ற வஞ்சகனை
மொழிய[illegible]ரிச் சந்த்ரனென்றும்
[illegible] சொல்லியே கவிராஜா
மூதுலகி லிவ்வணஞ்
முறையின்றி யேற்பதென்மனு
அழலென வுதித்துவரு விடமுண்ட கண்டனை
யமலனே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே, ௭௪

கவிஞன்.

தெள்ளமிர்த தாரையென மதுரங் கதித்தபைந்
தேன்மடை திறந்ததெனவே
செப்புமுத் தமிழினொடு நாற்கவிதை நாற்பொரு
டெரிந்துரைசெய் திறமையுடனே
விள்ளரிய காவியத் துட்பொரு ளலங்காரம்
விரியிலக் கணவிகற்பம்
வேறுமுள தொன்னூல் வழக்குமுல கத்தியல்பு
மிக்கப்ர பந்தவண்மை

உள்ளவெல் லாமறிந் தலையடங் குங்கடலை
யொத்ததிக சபைகண்டபோ
தோங்கலை யொலிக்கின்ற கடல்போற்ப்ர சங்கம்
துரைப்பவன் கவிஞனாகும்
அள்ளிவிட முண்டகட வாயனே நேயனே
யமலனே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௭௫

நற்சார்பு.

காணரிய பெரியோர்க டெரிசனம் லபிப்பதே
கண்ணிணைகள் செய்புண்ணியங்
கருணையா யவர்சொன்மொழி கேட்டிட லபிப்பதிரு
காதுசெய் திடுபுண்ணியம்
பேணியவர் புகழையே துதிசெய லபித்திடுதல்
பேசில்வாய் செய்புண்ணியம்
பிழைபாம லவர்தமைத் தொழுதிட லபிப்பதுகை
பெரிதுசெய் திடுபுண்ணியம்
வீணெறிசெ லாமலவர் பணிவிடை லபிப்பதுதன்
மேனிசெய் திடுபுண்ணியம்
விழைவொடவர் சொற்படி நடந்திட லபிப்பதே
மிக்கபூ ருவபுண்ணியம்
ஆணவ மெனுங்களை களைந்தறி வினைத்தந்த
வண்ணலே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௭௬

பிறந்தநாளோடுவருகிற வாரபலம்.

சென்மநக்ஷத்திரத் தாதிவா ரம்வரிற்
றீராதலைச்ச லுண்டாந்
திங்களுக் காகில்வெகு சுகபோசனத்தினொடு
திருமாதி னருளுமுண்டாம்

வன்மைதரு மங்கார வாரம்வந் தாற்சிறிதும்
வாராது சுபமதென்பர்
மாசில்பல கலைபயில்வர் மேன்மையாம் புத்தியெனும்
வாரத்துடன் கூடினல்
நன்மைதரு குருவார மதுசேர்ந்து வரிலாடை
நன்மையுட னேவந்திடும்
நாரிய ருடன்போக மிகவுமுண் டொருவெள்ளி
நல்லவா ரத்தில்வந்தால்
அன்மருவு பீடையுண் டாமென்பர் சநியனுக்
கமலனை யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே எஎ

இதனையுடையவர்க் கிதுவில்லையெனல்.

பொன்னுசை யுள்ளவர்க் குருவேது வரவேது
பொங்குபசி யுள்ளபேர்க்குப்
போதவே சுசியேது ருசியேது மயல்கொண்டு
பொதுமாதர் விழிவலையிலே
என்னாளு மலைபவாக் கச்சமொடு வெட்கமே
தென்றென் றுழுறுகல்விமே
யிச்சையுள பேர்க்கதிக சுகமேது துயிலேது
வெளிதா யிருந்துகொண்டே
பன்னுளு மலைபவர்க கிகமேது புகழேது
பாரிலொரு வர்க்கமாமே
பண்ணியிடு மூடருக் கறமேது மறமலாற்
யகர்கிறைப மொன்றுளதுகாண்
அன்னுண வருகரி யுரித்தணியு மெய்யனே
மத்தனே யருமைமதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. எஅ

மழைநாட் குறிப்பு.

சித்திரைத் திங்கள்பதின் மூன்றுக்கு மேனல்ல
சீரான பரணிமழையுந்
தில்லை காசியிற் பூரணை கழித்தபின்
சேருநா லாநாளினில்
மெத்துவரு மழையுமவ் வானியிற் றேய்பிறையி
லோங்குமே காதசியினி
லொளிர்பரிதி வீழ்பொழுதின் மந்தர முமழை
முண்டா யிருந்தாடியில்
பத்திவரு தேதியைந் தினிலாதி வாரமும்
பகருமா வணிமூலநாள்
பரிதியு மறைந்திடக் கனமழை பொழிந்திடப்
பாரில்வெகு விளைவுமுண்டாம்
அத்தனே பைங்குவளை மாலையணி மார்பனு
மண்ணலெம தருமைமதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. எசு

இருந்துமுதவாமை.

சமயத்தி லுதவாத நிதியமேன் மிக்கதுயர்
சார்பொழுதி லாதகிளையேன்
சபைமுகத் துதவாத கல்வியே னெதிரிவரு
சமயத்தி லாதபடையேன்
விமலனுக் குதவாத பூசையே னுளுமிருள்
வேளைக்கிலாத சுடரேன்
வெம்பசிக் குதவாத வன்னமே னீடுகுளிர்
வேளைக்கி லாதகலையேன்
தமதுதளர் வேலைக்கி லாதவோர் மனைவியேன்
சரசத்தி லாதநகையேன்
சாமரண காலத்தி லுதவாத புதல்வனேன்
றரவுரிமீ தென்பர்கண்டாய்

அமரர்க்கு முனிவர்க்கு மொருவர்க்கு மெட்டாத
வாதியே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௮௰

மறையோர் சிறப்பு.

ஓராறு தொழிலையுங் கைவிடார் சௌசவிதி
யொன்றுதப் பாதுபுரிவா
ருதயாதி யிற்சென்று நீர்படிகு வார்கால
மொருமூன்றி னுக்குமறவா
தாராய்ந்து காயத்ரி யதுசெபிப் பார்நாளு
மதிதிபூ சைகள்பண்ணுவார்
யாகாதி கருமங்கள் மந்த்ரகிரி யாலோப
மின்றியே செய்துவருவார்
பேராசை கொண்டிடார் வைதிகநன் மார்க்கமே
பிழையா திருக்குமறையோர்
பெய்யெனப் பெய்யுமுகி லவர்மகிமை யெவர்களும்
பேசுதற் கரிதரிதுகாண்
ஆரார் நெடுஞ்சடில வமலனே யெனையாளு
மண்ணலே யருமைமதவெ
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௮௧

அரசர் சிறப்பு.

மநுநீதி முறைமையும் பராசர் கொண்டாட
வருமதிக ரணவீரமும்
வான்விஜய மொடுசரச சாதனவி சேஷமும்
வாசிமத கரியேற்றமும்
கனமா மமைச்சரும் பலமான துர்க்கமுங்
கைகண்ட போர்ப்படைஞருங்
கஜரத பதாதியுந் துரகப்ர வாகமுங்
காலதீத சங்கௌவையும்

இனிதா யறிந்தஸ்தா னுபதிக ளொடுசமர்க்
கிளையாத தளகர்த்தரு
மென்றும்வற் றாததன தானிய சமுத்திரமு
மேற்றமுள குடிவர்க்கமும்
அனைவோரு மெச்சவிங் கிவையெலா முடையபே
ரரசரா மருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௮௨

வைசிரியர் சிறப்பு.

நீள்கடல் கடந்திடுவர் மலையாள மும்போவா
நெடிது தூரந்திரிந்து
நினைவுதடு மாறார்கள் சலியார்கள் பொருடேடி
நீணிலத் தரசுபுரியும்
வாளுழவ ரைத்தமது கைவசஞ் செய்வார்கள்
வருமிடம் வராதவிடமும்
மனதையு மறிந்துதவி யொன்றுநா றாயிட
வளர்ப்பர்வரு துலைதுலைக்கும்
ஆள்விடுவர் மலிவுகுறை வதுவிசா ரித்திடுவ
ரளவில்பற் பலசரக்கு
மனமுவறக் கொள்வர்விற் பார்கணக் கதிலணுவு
மறைவிடார் செலவுவரிலோ
ஆளியொத் தேமலையி னளவுங் கொடுத்திடுவ
ரருள்வசிய ரருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௮௩

வேளாளர் சிறப்பு.

யசனாதி கருமமுந் தப்பாமல் வேதிய
ரியற்றிநல் லேர்பெறுவதும்
இராச்யபா ரஞ்செய்து முதிமன்னர் வெற்றிகொண்
டென்றுநல் லோபெறுவதும்

வசனாதி தப்பாது தனதா னியந்தேடி
வசியர்நல் லோர்பெ றுவதும்
மற்றுமுள பேரெலா மிடியென் றிடாததிக
வளமைபெற் றோர்பெ றுவதும்
தினசதோ றுமுள்ளபல தேவா லயம்பூசை
செய்யநல் லோர்பெ றுவதுஞ்
சீர்கொண்ட பைங்குவளை மாலைபுனை வேளாளர்
செய்யுமே ழிப்பெருமைகாண்
அசையாது வெள்ளிமலை தனின்மேவி வாழ்கின்ற
வண்ணலே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௮௪

தானாதிபதிமந்திரி சேனாபதிகளினியல்பு.

தன்னரசர் வலுமையும் பரராச ரெண்ணமுஞ்
சாலமேல் வருகருமமுந்
தானறிந் ததியுத்தி யுத்தியுண் டாயினோன்
றானாதி பதியாகுவான்
மன்னவர் மனத்தையுங் காலதே சத்தையும்
வாழ்குடி படைத்திறமையும்
மந்திரா லோசனையு மெல்லா மறிந்தவன்
வளமான மதிமந்திரி
துன்னிய படைக்குணங் கரிபரி பரிலக்ஷயே
சூழ்பகைவர் புரிசூழ்ச்சியுந்
தோலாத வெற்றியுந் திடமான சித்தியுள
சூரனே சேனாபதிகன்
அன்னையினு நல்லமலை பங்கையங் காளனே
யனகனே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௮௫

இராசகருணீகர் சிறப்பு.

வருமோலை யுத்தரத் தெழுதிவரு பொருளினால்
வரவிடுப் போன்மனதையும்
மருவிவரு கருமமுந் தேசகா லத்தையும்
வருகர தலாமலகமாம்
விரைவா யறிந்தரச ரெண்ணிலெண் ணினையள
விடவெழுத வாசிக்கவும்
வெற்றிகொண் டேபெரிய பத்தியுடையோன்புவியின்
மேன்மைரா யசகாரனும்
கருவா யறிந்துதொகை யீராறு நொடியினிற்
கடிதேற்றி டக்குறைக்கக்
கடுனைகயொரு மலையாக்க மலையையொரு கடுகுமாக்
காட்டுவோன் கருணீகனும்
அருவாகி யுருவாகி யொளிவாகி வெளியாகு
மண்ணலே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௮௬

கோபத்தின் கொடுமை.

கோபமே பாவங்க ளுக்கெலாந் தாய்தந்தை
கோபமே குடிகெடுக்குங்
கோபமே யொன்றையுங் கூடிவர வொட்டாது
கோபமே துயர்கொடுக்கும்
கோபமே பொல்லாது கோபமே சீர்கேடு
கோபமே யுறவறுக்குங்
கோபமே பழிசெயுங் கோபமே பகையாளி
கோபமே கருணைபோக்கும்
கோபமே யீனமாங் கோபமே யெவரையுங்
கூடாம லொருவனாக்குங்
கோபமே மறலிமுன் கொண்டுபோய்த் தீயநர
கக்குழியி னிற்றள்ளுமால்

ஆபத்தெ லாந்தவிர்த் தென்னையாட் கொண்டருளு
மண்ணலே யருமைமதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. அஎ

பல் துறை.

தான்புரி தவத்தையுங் கொடையையும் புகழுவோர்
தங்களுக் கவைதழைவுறா
சற்றுமறி வில்லாம லந்தணரை நிந்தனைசெய்
தயவிலோ ராயுள்பெருகார்
மேனபடு நறுங்கலவை மாலைதயிர் பால்புலால்
விடுநற் செங்நெலிவைகள்
வேறொருவர் தந்திடினு மநுமொழி யறிந்தபேர்
விலைகொடுத் தேகொள்ளுவார்
தேன்கனி கிழங்குவிற கிலையிவை யனைத்தையுந்
தீண்டரிய நீசரெனினுஞ்
சீர்பெற வளிப்பரே லிகழாது கைக்கொள்வர்
சீலமுடையோ ரென்பரால்
ஆன்கொடி யுயர்த்தவுமை நேசனே யீசனே
யண்ணலே யருமைமதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. அஅ

தத்துவத்திரயம்.

பூதமோ ரைந்துடன் புலனைந்து ஞானம்
பொருந்துமிந் திரியமைந்து
பொருவில்கன் மேந்திரிய மைந்துமன் மாதியாம்
புகலரிய கரணநான்கே
ஓதினே ரிவையாத்ம தத்துவ மெனச்சொல்வ
ருயர்கால நியதிகலையோ
யோங்கிவரு வித்தைரா ரம்புருடன் மாயையென்
றுரைசெய்யு மேரேழுமே

தீதில்வித் யாதத்வ மென்றிடுவ ரிவையலாற்
றிகழ்சுத்த வித்தையீசன்
சீர்கொள்சா தாக்கியஞ் சத்திசிவ மைந்துமே
சிவதத்வ மென்றறைகுவார்
ஆதிவட நீழலிற் சனகாதி யர்க்கருள்செ
யண்ணலே யருமைமதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. அகூ

மன்மதபாணமு மவற்றின் குணமுதலியவும்.

வனசஞ் செழுஞ்சூத முடனசோ கந்தளவ
மலர்நீல மிவையைந்துமே
மாரவேள் கணைகளா மிவைசெயுங் குணமுளரி
மனதிலா சையையெழுப்பும்
வினவிலொண் சூதமலர் மொய்ப்பசலை யுண்டாக்கு
மிகவசோ கந்துயர்செயும்
வீழ்த்திடுங் குளர்முல்லை நீலமுயிர் போக்கிவிடு
மேவுமிவை செயுமவத்தை
நினைவிலது வேநோக்கம வேறொன்றி லாசையற
கெட்டுயிர்ப் பொடுபிதற்ற
னெஞ்சந் திடுக்கிடுத லனம்வெறுத் திடல்காய்ச்ச
னேர்தன்மௌ னம்புரிகுதல்
அனையவுயி ருண்டில்லை யென்னலீ ரைந்துமா
மத்தனே யருமைமதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. கூ0

மன்மத னுபகரணங்கள்.

வெஞ்சிலை செழுங்கழைவி னாரிகரு வண்டின
மேல்விடுங் கணைகளலராம்
வீசிடுந் தென்றறேர் பைங்கிள்ளை யேபரிகள்
வேழங் கெடாதவிருளாம்

வஞ்சியர் பெருஞ்சேனை கைதையுண்டு வாணெடிடு
வண்மைபெறு கடன்முரசமாழ்
மகரம் பதாகைவரு கோகிலம் காகளம்
மனமே பெரும்போர்க்களம்
சஞ்சரிகை விசைபாடல் குமுதனே யுன்கவிவிக
சாரிரதி பேமனைவிபாந்
தறுகண்ட மாதரிள முலைமகுட மாமல்கு
றவரு திருக்குமிடமாம்
அஞ்சுகணை மாரவேட் கென்பரெளி யோர்க்கெலா
மமுதமே யருமைமதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௯௧

பகைகொளத் தகாதவர்.

மன்னவர மைச்சர்துர்ச் சனர்கோளார் தூதரொடு
மாறாத மர்மமுடையோர்
வலுவர்கரு ணீகர்மிகு பாகஞ்செய் தன்னமிடு
வடையர்மந் திரவாதியர்
சொன்னமுடை யோர்புலைய ருப்தேச முதுசெய்வோர்
சூழ்வயித் தியர்கவிதைகள்
சொற்றிடும் புலவரிவர் பதினைந்து பேரொடுஞ்
சொற்பனந் தனிலாகிலும்
நன்னெறி யறிந்தபேர் பகைசெய் திடார்களிந்
நானிலத் தென்பர்கண்டாய்
நாரியோர் பாகனே வேதாக மம்பரவு
நம்பனே யன்பர்நிதியே
அன்னமூர் பிரமனுங் கண்ணனுங் காணாத
வண்ணமே யருமைமதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே, ௯௨

இதாகிதஞ்செய்து பயன்கொள்வன்.

சுவைசேர் கரும்பைவெண் பாலைப் பருத்தியைச்
சொல்லுநன் னெல்லையெள்ளைத்
தூயதெங் கின்கனியை யெண்ணாத துட்டரைத்
தொண்டரைத் தொழுதொழும்பை
நவைதீரு மாறுகண் டித்தே பயன்கொள்வர்
நற்றமிழ்க் கவிவாணரை
நலமிக்க செழுமலரை யோவிய மெனத்தக்க
நயமுள்ள நாரியர்தமைப்
புவிமீதி லுபகார நெஞ்சரைச் சிறுவரைப்
போர்வீர ரைத்தூயரைப்
போதவும் பரிவோ டிதயஞ்செய்ய மிகுபயன்
புகழ்பெறக் கொள்வர்கண்டாய்
அவமதி தவிர்த்தென்னை யாட்கொண்ட வள்ளலே
யண்ணலே யருமைமதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௯௩

தருமம்.

பெறுமில்பெறு வித்தலொடு நாளோலை நாடொறும்
பிள்ளைக ளருந்திடும்பால்
பேசரிய சந்திர மடமா வுரிஞ்சுகல்
பெண்போக நாவிதன்வண்ணான்
மறைமொழிக ணடிதண் ணீர்ச்சாலைக் கெண்ணெய்பசு
வாயினுறை பிணமடக்கல்
வாவியிறு முயிர்மீட்ட லின்பொரு ளடைக்காய்
வழங்கல்சுண் ணம்புசவுதல்
சிறையுறு பவர்க்கமுது வெற்றிலங் காத்தல்பொழில்
செய்தன்முன் னூலின்மணந்
திகழ்விலங் கூண்பிச்சை யறுசமைய ருக்குண்டி
தேவரா லயமவுஷதம்
அறைதல்கற் போர்க்கன்ன நாலெட்ட றங்களுமு
னன்னைசெய லருமைமதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௯௪

இல்லறம்.

தந்தைதாய் சற்குருவை யிட்டதெய் வங்களைச்
சன்மார்க்க முளமனைவியைத்
தவறாத சுற்றத்தை யேவாத மக்களைத்
தனைநம்பி வருவோர்களைச்
சிந்தைமகிழ் வெய்வதே பணிவிடைசெய் வோர்களைத்
தென்புலத் தோர்வறிஞரைத்
தீதிலா வதிதியைப் பரிவுடைய துணைவரைத்
தேனுவைப் பூசுரர்தமைச்
சந்ததஞ் செய்கடனை யொன்றுமிவை பிழையாது
தான்புரிந் திடலில்லறஞ்
சாருநல முடையராந் துறவறத் தோருமிவர்
தம்முடன் சரியாயிடார்
அந்தரி வுயிர்க்கெலாந் தாய்தனினு நல்லவட்
கன்பனே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௬௫

புராணம்.

தலைமைசேர் பௌடிக மிலிங்கமார்க் கண்டமெழில்
சாரும்வா மனமச்சமே
சைவம் பெருங்கூர்மம் வரும்வரா கங்காந்த
சரிதமே பிரமாண்டமும்
நிலைமைசே ரிப்பத்து முயர்சிவ புராணமா
நெடியமால் கதைவைணவம்
நீதிசேர் காருட நாரதம் பாகவத
நீடிய புராணநான்காம்
கலைவலர்சொல் பதுமமொடு பிரமகை வர்த்தமே
கமலாலயன் காதையாம்
கதிரவன் காதையே சூரிய புராணமாங்
கனல்காதை யாக்கினேயம்
அலைகொண்ட நதியும்வெண் மதியுமறு கும்பனையு
மததனே யருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௬௬

புகழ்ச்சி.

பருகாத வமுதொருவர் பண்ணாத பூஷணம்
பாரின்மறை யாதநிதியம்
பரிதிகண் டலராத நிலவுகண் டுலராத
பண்புடைய பங்கேருகம்
கருகாத புயல்கலைக ளருகாத திங்கள்முவங்
கானிலுறை யாதசீயங்
கருதரிய விக்குணம னைத்துமுண் டானபேர்
காசினியி லருமையாகும்
தெரியவுரை செய்யின்மொழி கீர்த்திவரு கல்வியொடு
சீரிதய மீகைவதனந்
திடமான வீரமிவை யென்றறிகு வார்களிச்
செகமெலாங் கொண்டாடவே
அருள்கற்ப தருவென்ன வோங்கிடுந் தானதுரை
மாகுமெம தருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௬௭

திருமாலவதாரம்.

சோமுகா சுரனைமுன் வதைத்தமரர் துயர்கெடச
சுருதிதந் ததுமற்சமாஞ்
சுரர்தமக் கமுதீந்த தாமையா ம்பாய்போற்
சுருட்டிமாநில மெடுத்தே
போமிரணி யாக்கதனை யுயிருண்ட தேனமாம்
பொல்லாத கனகனுயிரைப்
போக்கியது நரசிங்க முலகளந் தோங்கியது
பனிதவாமன மூர்த்தியாம்
ஏமுறு மிராவணனை வென்றவ னிராகவ
னிரவிகுலம் வேரறுத்தோ
னேர்பரசு ராமன்வரு கண்ணனொடு பலராம
னிப்புவி பயந்தவிர்த்தோர்
ஆமினிய கற்கியினி மேல்வருவ திவைபத்து
மரிவடிவ மருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௬௮

சிவமூர்த்தி.

பிறைசூடி யுமைமகேசன் விடையூர்தி நடமிடும்
பெரியனுயர் வதுவைவடிவன்
பிச்சாட னன்காம தகனன்மற லியைவென்ற
பெம்மான் புரந்தகித்தோன்
மறமலி சலந்தரனை மாய்த்தவன் பிரமன்முடி
வெளவினோன் வீரேசுரன்
மருவுநர சிங்கத்தை வென்றவர னுமைபாகன்
வனசரன் கங்காளனே
விறன்மேவு சண்டேச ரக்ஷகன் கடுமாந்தி
மிக்கசக் கரமுதவினோன்
விநாயகற் கருள்செய்தோன் குகனுமை யுடன்கூடி
மிளிரேக பாதன்சுகன்
அறிவரிய தக்ஷிணா மூர்த்தியொ டிலிங்கமா
மையனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௯௯

கவிவணக்கம்.

மலரிதழி பைங்குவளை மென்முல்லை மலலிகை
மருக்கொழுந் துயர்கூவிளம்
மற்றுமுள வாசமலர் பத்திரஞ் சிலசூடி
மணிமுடி தனிற்பொறுத்தே
சிலரெருக் கொடுவனத் துட்பூளை பச்சறுகு
செம்முள்ளி மலர்சூடவே
சித்தம்வைத் திடவுமங் கீகரித் திடுமகா
தேவதேவா தெரிந்தே
கலைவல ருணாக்குநன் கவியொடம் பலவாண
கவிராய னாகுமென்புன்
கவியையுஞ் சூடியே மனமகிழ்ந் திடுவதுன்
கடனாகு மடனாகமும்
அலைபெருகு கங்கையுஞ் செழுமதிய மும்புனையு
மமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதேவனே. ௧௦௦

அறப்பளீசுரசதகம்-முற்றிற்று.